

siden vare skredne til Indførelsen af saadanne betingede Straffedomme, som med stort Held ere praktiserede i en Mængde andre Lande i Europa.

En anden Sag, som Kommissionen har draget frem og behandlet omhyggelig, er Indrettelsen af Opdragelsesanstalter rundt omkring i Landet som Supplement til de Opdragelsesanstalter, vi allerede have, i alt væsentligt virkende i samme Retning og i samme Aand. Hertil anbefaler Kommissionen tillige Opdragelse af Børn i gode Plejehjem med Tilskud fra det offentlige, hvad enten det nu bliver fra Stat eller Kommune eller fra begge, med de private Plejeforeninger som Mellemed. Kommissionen mener imidlertid, og med nogen Ret, at man ikke vil kunne rydde grundig op i alle disse Miserer, medmindre man faar gjort nogle Forandringer i de bestaaende Værgemaalsregler. Saaledes som det nu er, har vel efter gammel Lov det offentlige, det vil sige Amtmanden, en Slags Ret til Tilsyn med de unges Opdragelse, og man er i Stand til at tage dem fra Forældrene, naar disse ikke opfylde de Opdragerpligter, der paahvile dem. Men dels bruges denne Ret ikke meget, og dels er den i hvert Fald ikke praktisk i Nutiden. Kommissionen foreslaar som mere praktisk at indrette lokale Værgeraad i hver Kommune, andre mene, at sligt burde indrettes amtsvis eller i hver Jurisdiktion. Det skulde altsaa være et lokalt Tilsyn, hvortil Værgemaalsretten kunde overlades, naar enten de unge havde vist forbryderiske Tilbøjeligheder ved at begaa strafværdige Handlinger, eller Forældrene maatte paa Grund af strafbare Handlinger eller usædelig Vandel antages ikke at yde de tilbørlige Garantier for at kunne opdrage deres Børn til nyttige Samfundsborgere. Denne Ordning af Værgemaalsretten er et kildent Spørgsmaal, vel det mest kildne Spørgsmaal ved hele denne Sag. Vi vilde vel kunne komme nemt over at hæve den kriminelle Lavalder, saa at den først indtraadte ved det 15de Aar, og vi vilde vel ogsaa kunne komme forholdsvis nemt over at lave en særlig Strafferetspleje for de unge fra 15 til 18 Aar, ligesom der vel ogsaa kunde opnaas Enighed om, at der af Stat og Kommune eller af Staten alene skulde gives Tilskud til Børneopdragelsesanstalter og Plejehjemsforeninger, men vanskeligere stiller Sagen sig, med Hensyn til Værgemaalsret over for Børnene. Der kommer Statens Krav til at staa over for Familiens. Det skal selvfølgelig være meget daarligt fat med Forældrene, naar

Staten skal have Ret til at ophæve Familielivet ved at tage Børnene fra Forældrene. Der maa gaas frem med Varsomhed og Skønsomhed i de enkelte Tilfælde. Det staa fuldstændig klart for mig, at det er det Spørgsmaal, som vil volde de største og maaske de eneste Vanskeligheder, men jeg ser ikke rettere, end at Sagen vel kunde gribes an, naar man blot bærer sig praktisk ad. Man kunde maaske dele Sagen saaledes, at vi først hævdede den kriminelle Lavalder og forandrede Strafferetsplejen for Børn og gav Hjælp til Børneopdragelsesanstalter. Maaske kunde man saa lade det andet Spørgsmaal ligge. Jeg skal ikke udtale mig nærmere derom. Der har været mange Forslag fremme i den Retning og mange Antydninger af Forslag. Det er et Omraade, hvor Staten maa lovgive med stor Varsomhed for ikke at træde Familiens Rettigheder for nær.

Vi Forespørgere havde ønsket at kunne møde med et udarbejdet Lovforslag i alle de af mig her antydede Retninger, men vi lode være dermed af flere Grunde. For det første syntes det os klart, at naar Regeringen i sin Tid havde nedsat en Kommission og har faaet en sagkyndig og udførlig Besvarelse af de stillede Spørgsmaal og saaledes sidder inde med alle til Udarbejdelsen af et herhen hørende Lovforslag fornødne Midler, paahviler det Regeringen og ikke de private at løse denne Opgave. Dernæst have vi ikke været blinde for den Vanskelighed, det var for os at udarbejde et saadant Lovforslag med Udsigt til Held, thi vi have set ved andre Lejligheder, at naar et privat Lovforslag er kommet frem, efter at en Regeringskommission har udarbejdet en Betænkning, bliver det mødt paa en af to Maader. Enten vil der blive sagt: Dette Lovforslag er i Overensstemmelse med den nedsatte Kommissions Arbejde, I pløje med en andens Kalv og benytte vort Arbejde, I kunde jo have ventet, til vi kom. Eller ogsaa vil der, hvis Forslaget gaar i afvigende Retning, blive sagt: Forslaget er allerede af den Grund umuligt, at den nedsatte Kommission, der rummer al dansk Sagkundskab paa dette Omraade, er kommen til et andet Resultat. Da der nu altsaa er gaet omtrent 3½ Aar, siden denne Kommission afleverede sit Arbejde til Regeringen, og da dette Arbejde indeholder saa mange Løsninger af de stillede Opgaver, at der dog maatte kunne udarbejdes et Lovforslag paa Basis af denne Kommissions Arbejder, have vi tilladt os at komme med denne Forespørg-